

ת"פ 65859/08/22 - מדינת ישראל נגד מרדכי הרוש

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 65859-08-22 מדינת ישראל נ' הרוש

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד
מרדכי הרוש
המאשימה
הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413ה' לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - חוק העונשין) וכן תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 31.8.21 עקף רכב המתלונן את רכבו של הנאשם. בהגיעם לרמזור, החליפו השניים אמירות בוטות האחד כלפי השני. בשלב זה נהג הנאשם בחוסר זהירות ובאופן שלא אפשר למתלונן להמשיך בנסיעתו ועקב כך פגע רכב המתלונן ברכבו של הנאשם. השניים יצאו מרכבם או אז קילל הנאשם את המתלונן והיכה עם ידו בחלון נהג הרכב בעת שהמתלונן ישוב בכיסא הנהג. כתוצאה מכך התנפץ החלון ושבר זכוכית חדר לעינו של המתלונן וגרם לשריטה בקרנית. עקב כך נזקק המתלונן לטיפול להוצאת הרסיס.

2. להשלמת התמונה יצוין כי הודאת הנאשם באה אגב הסדר טיעון במסגרתו הופנה הנאשם לשירות המבחן והמאשימה התחייבה כי אם התסקיר "יהיה חיובי, ישקף את עמדת קורבן העבירה לרבות אפשרות או שקילת הליך של צדק מאחה ... ועם המלצה חיובית לשירות המבחן" היא תעתור לעונש מאסר בן 9 חודשים בעבודות שירות ואילו ההגנה תטען באופן חופשי.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן הגיש תסקיר על אודות הנאשם ובו סקר את תולדות חייו. צוין כי מדובר באדם כבן 66, העובד כאב בית בבית ספר, נשוי ואב לילדים בוגרים. הנאשם קיבל אחריות לאירוע, פיצה את המתלונן וטען שלא התכוון לשבור את החלון. כן ביטא הבנה שגהה אם כי התקשה לגלות אמפטיה למתלונן. שירות המבחן התרשם מאדם המתנהל באופן תקין וללא דפוסי התנהגות עברייניים ובעל מיקוד שליטה פנימי. לאור כך, ומבלי להתעלם מכישלונו

באירוע זה, העריך שירות המבחן שקיים בעניינו סיכון נמוך להישנות עבירות ואף זאת בחומרה נמוכה. עם זאת שירות המבחן לא המליץ על הליך טיפולי כלשהו וזאת לאור כך שהנאשם לא ביטא נזקקות טיפולית וכן על רקע הערכת הסיכון הנמוכה.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. המאשימה הגישה מסמכים רפואיים המתארים את הפגיעה במתלונן. ההגנה הגישה הסכם פשרה במסגרתו הסדירו הנאשם והמתלונן את הסכסוך בתשלום פיצוי בסך 25,000 ₪. כן הוגשו מסמכים רפואיים בעניין אשת הנאשם ומכתבי הערכה ותודה שקיבל הנאשם בעבודתו. אשת הנאשם העידה מטעמו ותיארה את סבלם מאז האירוע וביקשה התחשבות.

5. ב"כ המאשימה הפנה לעובדות האירוע וטען שמדובר באירוע אלימות חמור שגרם נזק למתלונן. כן טען שהערכים שנפגעו הם שלום הגוף וזאת על רקע התנהגות בריונית, אשר הפכה בעת האחרונה נפוצה. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה וטען כי מתחם הענישה ההולם עבירות את העבירות נע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר. ביחס לתסקיר שירות המבחן נטען כי הוא אינו מצדיק סטייה ממתחם הענישה ועתרה לעונש מאסר בן 14 חודשים.

6. ב"כ טען שאין מדובר במכה ישירה שגרמה לנזק, אלא בשבירת חלון שגרמה לרסיס לחדור לעינו של המתלונן. ביחס לנזקו של המתלונן נטען שלא נותרה כל פגיעה וכי הנאשם פיצה אותו בסכום משמעותי. לאור כך עתר הסנגור למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 11 חודשי מאסר. ביחס לנסיבות האישיות נטען כי מדובר באדם נורמטיבי, שאינו צעיר ועברו נקי. נטען כי הנאשם קיבל אחריות למעשיו, פיצה את המתלונן וכי הערכת המסוכנות בעניינו נמוכה. כן טען הסנגור שתסקיר שירות המבחן הוא חיובי הגם שלא הומלץ על טיפול. לאור כל זאת, טען הסנגור לעונש מאסר מותנה בשילוב של"צ.

7. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו וטען שאינו אדם אלים. כן תיאר את השפעת האירוע על חייו וטען שפיצה את המתלונן.

קביעת מתחם הענישה

8. שוב לפנינו אירוע אלימות בכביש שאינו אלא נדבך אחד בגל האלימות ששוטף את המדינה ואשר אינו פוסח על משתמשי הדרך והנהגים. במקרה זה הערכים שנפגעו הם שלום גופו ובטחונו של המתלונן, כמו גם בטחון הציבור. הפגיעה היא במדרג שאינו נמוך וזאת לאור אופי האירוע והפגיעה.

9. ביחס לנסיבות הקשורות לאירוע אציין תחילה שכתב האישום מתאר כי הנאשם נהג באופן שאינו זהיר ושחסם את נתיב נסיעת המתלונן ובשל כך פגע המתלונן ברכבו. ואולם, כתב האישום לא ייחס לנאשם עבירה כלשהי בשל התנהגות זו ולעובדה זו משמעות, שאחרת ייענש הנאשם בשל עבירות בהן לא הואשם וממילא שלא הורשע. עם

זאת, הנאשם הודה בעובדות אלו ויש בהן כדי לשמש נסיבה רלוונטית לקביעת מתחם הענישה ולו לצורך הבנת הרקע לביצוע העבירה (היינו המכה בחלון). נקודה נוספת עליה ראוי לעמוד היא שהנאשם לא היכה את המתלונן באופן ישיר אלא היכה בחלון אשר התנפץ וגרם לנזק. העבירה בה הודה והורשע הנאשם היא עבירת מחשבה פלילית ומשכך היא כוללת מודעות לאפשרות גרימת תוצאות המעשה (סעיף 20(א) לחוק העונשין). עם זאת, בהיעדר טענה אחרת בכתב האישום יש להניח את ההנחה המטיבה עם הנאשם היינו שהוא עשה זאת בקלות דעת ולא באדישות (סעיף 20(א)(2) לחוק העונשין). הנזק שנגרם למתלונן אינו קל והוא כלל חדירה של רסיס זכוכית לעין שגרמה לשריטה בקרנית. הרסיס הוצא בהרדמת העין ולא הוצגו מסמכי טיפול נוספים או הצהרת נפגע עבירה, הגם שהמאשימה שוחחה עם המתלונן. עם זאת, ברי שהאירוע היה טראומתי עבור המתלונן. כאן המקום לציין כי ההגנה הציגה הסכם פשרה שנחתם בין הנאשם לבין המתלונן (אשר היה מיוצג בו על ידי עורך דין) ובו צוין כי הנאשם פיצה אותו בסך של 25,000 ₪ אשר משקף נכונה לדעת המתלונן את הפיצוי הראוי.

10. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות היא מחמירה ונקבע לא אחת שעל בית המשפט להגיב בענישה מחמירה כלפי אלימות במרחב הציבורי (רע"פ 5128/21 **אחמד סלאמה נ' מדינת ישראל** (15.8.2021); ע"פ 5432/20 **מהדי גיהאד קבהא ו-3 אח' נ' מדינת ישראל** (20.12.2020)). לצורך הדגמת מדיניות הענישה אפנה למקרים הבאים: רע"פ 3539/22 **נורית דיין נ' מדינת ישראל** (30.5.2022), בו נידון עניינה של נאשמת שהורשעה בעבירת תקיפה סתם בכך שנצמדה לרכבה של המתלוננת, חסמה את דרכה וירקה בפניו של בעלה. על הנאשמת נגזרו מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. יצוין כי בעלה נהג כלפי הנאשמת באלימות ועניינו הסתיים בהסדר מותנה (בעוד הנאשמת כפרה באשמה ונוהלו הוכחות); עפ"ג 30400-06-15 **מדינת ישראל נ' יהודה פחימה** (19.11.2015), בו הוחמר עונשו של נאשם לחמישה חודשי מאסר בעבודות שירות, בגין הרשעתו בעבירת תקיפה סתם ע"י שניים או יותר וחבלה במזיד ברכב. במקרה זה תקף הנאשם עם אחרים את המתלונן על רקע ויכוח בכביש וגרם נזק לרכבו; ע"פ 47137-03-19 **מסלה נ' מדינת ישראל** (8.7.2019), בו נידון נאשם לעונש מאסר בן חודשיים בעבודות שירות בגין אירוע אלימות אגב ויכוח בכביש. במקרה זה, לאחר תאונת דרכים, סרב הנאשם להזדהות, קילל את המתלונן, דחף אותו והכה באגרוף בחזהו; ת"פ 6604-02-21 **מדינת ישראל נ' כהן** (2.1.20023) בו הוטלו על נאשם 5 חודשי מאסר בעבודות שירות בשל אירוע במהלכו עקף את רכב המתלונן, חסם אותו, ובהמשך היכה בו באגרוף, ואיים עליו באמצעות הנפת בקבוק זכוכית לעברו. במקרה זה נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 29727-05-17 **מדינת ישראל נ' ישראלי** (17.12.2019), בו הוטלו מאסר מותנה ועונשים נלווים על נאשם שהורשע בעבירות תקיפה סתם וחבלה במזיד ברכב בכך שבעת ויכוח על חניה דחף את המתלונן, חבט בחזהו במכת אגרוף ובעט במראת רכבו.

11. לאור כך אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם עבירה זו בנסיבותיה נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלוות.

קביעת עונשו של הנאשם

12. אקדים ואומר כי לדידי, חרף חומרתו של האירוע והצורך בהרתעה בשל ריבוי מעשי האלימות במדינה,

במקרה זה לא נדרשת החמרה וניתן להסתפק בענישה מותנית בשילוב קנס ושל"צ. אציין כי אף אם הייתי קובע מתחם ענישה שגבולו התחתון מתחיל בעונש מאסר, היה נכון לחרוג לקולה בשל סיכויי שיקום משמעותיים אשר הוכחו. במקרה זה לא נדרשת חריגה לצורך הסתפקות בענישה מותנית, ואולם סיכויי שיקומו של הנאשם מקרינים על העונש בתוך המתחם ותומכים, בצד נימוקים נוספים, בהסתפקות בענישה מקלה. אנמק מסקנתי להלן.

13. הנאשם שלפני אינו צעיר ועברו נקי. הוא עובד כאב בית בבית ספר והציג מכתבי הערכה המתארים פעילות חיובית ואישיות נעימה. זוהי מעידתו הראשונה והתרשמתי מחרטתו הכנה וצער העמוק על כישלונו באירוע ועל התוצאה לה גרם. הנאשם לא רק הביע צער מהשפה אל החוץ, אלא פיצה את המתלונן בסכום שאינו מבוטל, התנהלות שאינה מאפיינת נאשמים רבים. כן התרשמתי שההליך הפלילי השיג הרתעה אצל הנאשם והדבר היה ניכר היטב בו וברעייתו בעת הדיונים.

14. שירות המבחן התרשם אף הוא שהנאשם אינו בעל מאפיינים עברייניים וכי האירוע חריג בנוף חייו. כן העריך שהסיכון להישנות עבירות נמוך ואף ברמת חומרה נמוכה. אמנם בשל כך שהנאשם לא הביע נזקקות טיפולית, לא הומלץ על טיפול ואולם אין להסיק מכך מסקנה לחובת הנאשם, אלא ששירות המבחן סבר שנסיונות העניין הכוללות אינן מחייבות טיפול ולראיה הערכת הסיכון הנמוכה שנקבעה. כל אלו מביאים למסקנה לפיה מדובר במעידה שאינה מאפיינת את התנהלות הנאשם ומכלול הנסיבות מלמד אף על סיכויי שיקום ממשיים (ע"פ 6637/17 אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018), פסקאות 23-25 לפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארז; רע"פ 7683/13 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.2014)).

15. שקלול נתונים אלו מביא למסקנה לפיה ניתן להסתפק במקרה זה בענישה מתונה לצורך העברת המסר העונשי הנדרש במקרה זה. משכך אסתפק במאסר מותנה וכן אורה על צו של"צ מתון כענישה מוחשית-חינוכית וקנס. אציין כי המאשימה לא עתרה לפיצוי וזאת לאור הסכום ששילם הנאשם ועמדתה מקובלת עלי.

16. לסיכום, לאחר ששקלתי את נסיבות האירוע הכוללות אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

ב. צו של"צ בהיקף 100 של שעות. שירות המבחן יגיש בתוך 60 יום תכנית של"צ לאישור.

ג. קנס בסך 3,000 ₪. הקנס ישולם ב- 6 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.11.2023 ובכל אחד לחודש שאחריו. לא ישולם אחד או יותר מהתשלומים במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי.

את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון
073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום)

הודעה זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, א' אב תשפ"ג, 19 יולי 2023, בהעדר הצדדים.